

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, [http:// www.kp.org.pl](http://www.kp.org.pl)

Świebodzin, 18 lutego 2014 r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku

W związku z konsultacjami społecznymi projektu planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Sandr Brdy PLH220026, przedkładam następujące uwagi i wnioski:

1. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, akt prawa miejscowego, jakim jest rozporządzenie PZO, powinien ustanawiać normy prawne zrozumiałe na podstawie wiedzy ogólnej oraz innych aktów prawa. Nie mogą to być normy odnoszące się do informacji nie promulgowanych, w tym do dokumentacji PZO. Cele działań ochronnych w załączniku 4 nie spełniają tego wymogu, w szczególności:
 - a) Nie wiadomo co oznacza „ograniczenie zagrożeń”? Które z zagrożeń mają być ograniczone i o ile?
 - b) Nie wiadomo, jaki jest stan obecny gatunków i siedlisk, tj. jaki stan byłby uznany za „niepogorszony”.
 - c) Nie wiadomo, jakie to są „wskaźniki związane z antropopresją”.

Ten element aktu prawa miejscowego musi być przerezagowany tak, by samodzielnie definiował, w sposób możliwy do weryfikacji, co jest celem ochrony.

2. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, akt prawa miejscowego, jakim jest rozporządzenie PZO, nie może odwoływać się do ustaleń przyszłych, jeszcze nieistniejących. Niedopuszczalny jest więc zapis dot. koszeń „Zgodnie z wymogami odpowiedniego pakietu rolnośrodowiskowego w ramach obowiązującego PROW ukierunkowanego na ochronę siedliska”, ponieważ dotyczyłby on PROW na lata 2014-2020 i kolejnych PROW, a zapisy nawet na lata 2014-2020 są dopiero opracowywane. Nie ma gwarancji, że PROW 2014-2020 będzie zawierać właściwe zapisy chroniące siedlisko. W PZO należy wskazać, jakie warunki merytoryczne powinno spełnić koszenie, by było właściwym działaniem ochronnym dla siedliska, tj. wpisać odpowiednie wymogi merytoryczne do PZO.
3. Projekt zarządzenia nie zawiera wielu zapisów proponowanych w dokumentacji (lub opisanych jako „uwzględnione” w tab. 11 dokumentacji, dotyczących zmodyfikowania form gospodarowania, które są kluczowe dla ochrony obszaru. Przykładowo, brak w nim:
 - a) Wyłączenia jezior lobeliowych z użytkowania rybackiego;
 - b) Wyłączenia jez. Łyska z użytkowania turystycznego, nielokowania pomostów, nieurządzania kąpielisk, miejsc przeznaczonych do kąpiei, miejsc do wypoczynku Dłgie, Żabinek, Sosnowek

- c) Nieudostępniania dla ruchu kołowego dróg przebiegających w odległości 500 m od jezior lobeliowych Długie, Żabionek, Sosnówek.
- d) Utrzymywania wokół jezior lobeliowych, dystroficznych i ramienicowych, oraz wokół torfowisk, ekotonów wyłączonych z użytkowania rębnego;
- e) Utrzymania naturalnych warunków hydrologicznych jezior;
- f) Objęcia ochroną rezerwatową kompleksu torfowiskowego w rej. Męcikału;
- g) Wyłączenie łęgów z użytkowania gospodarczego.

Nadmieniamy, że pozytywnie opiniujemy sposoby ochrony obszaru wypracowane w PZO i ujęte w jego dokumentacji; negatywnie opiniujemy jednak projekt zarządzenia, ponieważ kluczowe środki ochronne w większości nie zostały w nim w ogóle ujęte!

Brak ten sprawia, że nieprzestrzeganie w. zasad nie będzie za sobą pociągać żadnych konsekwencji, w szczególności nie będzie dawało podstaw do zastosowania art. 37 ust 2 ustawy o ochronie przyrody. Również ujęcie kluczowych środków ochronnych tylko jako wskazań do studiów i planów sprawi, że nie będą one miały żadnej mocy, dopóki nie zostaną wprowadzone do studiów lub planów, a zapewne nie zostaną, bo gminy nie mają takiego obowiązku. Niestosowanie się do tych zasad również nie będzie wywoływać konsekwencji z art. 37 ust 2 ustawy o ochronie przyrody.

Tak skonstruowane zarządzenie zupełnie nie zapewni więc właściwej ochrony obszaru.

4. Czy dla ochrony torfowisk wysokich na pewno wystarczy nie konserwowanie istniejących rowów? Z naszych doświadczeń wynika, że na torfowiskach typu wysokiego nawet bardzo stare i zarośnięte rowy wpływają istotnie negatywnie na bilans wodny.
5. Modyfikacje sposobów prowadzenia gospodarki rybackiej powinny być ujęte w zarządzeniu jako działanie ochronne, a nie jako wskazanie do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, gdyż nie mieszczą się one w zakresie studium.
6. Wskazanie do zmiany w istniejących studiach uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego, polegające na wskazaniu w nich strefy 100 m od brzegów wód jako strefy w której nie powinna być lokalizowana zabudowa, nie będzie skuteczne gdyż studium nie jest aktem prawa miejscowego i gminy nadal będą zezwalać na lokalizowanie takiej zabudowy w trybie decyzji o warunkach zabudowy. Sugerujemy, by zapisać także jako działanie ochronne, wykonywanie przez organy gmin, utrzymanie co najmniej 100m stref od brzegów wód jako wolnej od zabudowy.
7. Dla ochrony skójki i minoga konieczne jest m.in. utrzymanie rzeki Kulawy w naturalnym stanie hydromorfologicznym – wymaga to jednak nie tylko nieuregulowania rzeki, ale także nie wykonywania działań utrzymaniowych polegających na odmulaniu dna rzeki, kształtowaniu jej brzegów, usuwaniu z nurtu rzeki rumoszu drzewnego.

Minóg wymaga utrzymania naturalnej mozaiki siedlisk rzecznych: odcinków piaszczystych (miejsca tarła) i mulistych (miejsca rozwoju larw), jak również zachowania ciągłości ekologicznej między takimi miejscami.

z poważaniem